

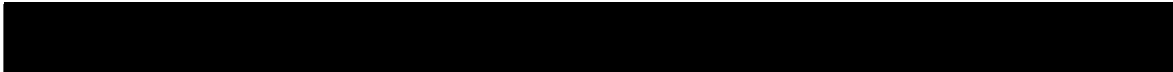

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře – soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Veroniky Novotné a přísedících Evy Bystřické a Milana Brata v hlavním líčení konaném dne **10. prosince 2020**

takto:

Obžalovaný

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby Náměstkyně státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 7. října 2020 sp. zn. ZT 54/2020, jež jej vinila, že

v době mezi 27. 4. 2019 a 28. 4. 2019 v Táboře na lavičce v parku pod hradem Kotnov měl nejméně v jednom případě pohlavní styk ve formě soulože s poškozenou nezletilou [REDACTED] ačkoli věděl, že poškozená ještě nedovršila patnáctý rok věku,

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

neboť žalovaný skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výpovědi mladistvého v hlavním líčení, dle § 102 odst. 2 trestního řádu byl přehrán záznam výsledku nezletilé poškozené z přípravného řízení, dále byly čteny i protokoly o výsledku svědků nezletilých [REDACTED] v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl čten protokol o výsledku svědka [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Provedeny byly také listinné důkazy, konkrétně zprávy k osobě poškozené, lékařské zprávy, propozice [REDAKCE] a osobní výkazy obžalovaného. Čten byl i podstatný obsah spisů vedených Okresním soudem v Táboře pod sp. zn. 5 T 100/2020 a 1 Tm 7/2020.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že i přes rozsáhlou důkazní materii, která byla ve věci provedena, nelze uzavřít, že je prokázáno, že žalovaný skutek je trestným činem. Soud je sice přesvědčen, že obžalovaný skutečně vykonal na poškozené soulož, sám to ostatně doznává, avšak nelze mít za prokázané, že v té době věděl, že je poškozená osobou mladší patnácti let, přičemž tato okolnost je nezbytnou podmínkou pro závěr, že žalovaný skutek je trestným činem.
4. Obžalovaný připustil, že měl s poškozenou právě jednu pohlavní styk, dokonce označil tuto skutečnost za nespornou, byť upuštěno od dokazování být nemohlo s ohledem na rozdílnost jeho prohlášení a prohlášení státní zástupkyně, která označila nesporným, že měl s poškozenou nejméně jednu pohlavní styk. Důrazně však popřel, že v době, kdy k souloži mezi nimi došlo, věděl, že poškozené není ještě patnáct let. Obžalovaný dále uvedl, že se s poškozenou seznámil na skateboardových závodech, jednalo se o náhodnou známost, byť již dříve ji znal od vidění, ale nic bližšího, včetně osob, v jejichž společnosti se pohybovala, či do které školy chodila, o ní nevěděl. Právě na těchto závodech došlo k intimnímu sblížení, poté spolu krátce chodili, ale když se dozvěděl, kolik je jí let, známost ukončil.
5. Poškozená naopak uvedla, že s mladistvým spolu chodili asi dva a půl měsíce, nejdříve se kamarádili, poté spolu chodili, k souloži mezi nimi došlo na „skate“ závodech. Mladistvý však od počátku jejich vztahu věděl, kolik je jí let, na začátku vztahu mu to řekla, stejně tak ona věděla, kolik je let jemu. Souložili spolu pouze jednou, právě na těch závodech, následně se zhruba za dva až tři týdny se rozešli.
6. Skutková zjištění pak doplňují propozice závodu, na kterém mělo k intimnímu kontaktu mezi oběma dojít a které tak vymezují čas spáchání trestného činu, a také lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření poškozené, které dokládají, že poškozená již měla pohlavní styk.
7. Soud nepochybuje o tom, že mezi poškozenou a mladistvým k pohlavnímu styku došlo, ostatně oba hlavní aktéři tuto skutečnost doznávají, svědkyně [REDAKCE] sice hovoří o tom, že k pohlavnímu styku mezi nimi došlo častěji (konkrétně třikrát), avšak s ohledem na výpovědi obžalovaného a poškozené soud dospěl k závěru, že došlo toliko k jediné souloži. Ostatně svědkyně [REDAKCE] o celé věci ví z doslechu právě od poškozené, která se jí s tím měla svěřit, a další svědci [REDAKCE] rovněž hovoří o tom, že poškozená se jim svěřila, že s obžalovaným „spala“ a z kontextu výpovědi vyplývá, že pouze jednou.
8. Pro otázku viny mladistvého tak zůstává zcela stěžejní otázka, zda v době, kdy k souloži došlo, mladistvý věděl, že nezletilá poškozená ještě nedosáhla patnácti let věku. Pro její zodpovězení je klíčovou věrohodnost obžalovaného a poškozené. Jiné důkazy, které by osvětlovaly tuto skutečnost, soud nemá k dispozici. Mladistvý se totiž nepohyboval ve stejném prostředí jako poškozená, nenáležel k její partě kamarádů, nestýkal se, s výjimkou [REDAKCE] s jejími spolužáky či kamarády, nechodil do stejné školy, ani se nepohyboval v okruhu jejích známých.
9. Jakkoli lze oprávněně pochybovat o tom, že při existenci intimního vztahu se obžalovaný nezajímal o věk poškozené, neptal se jí na něj, nelze pouze na základě těchto pochybností dovodit závěr o vině mladistvého, byť soud zdůrazňuje, že mladistvým předkládaná verze skutkového děje vzbuzuje minimálně pochybnosti o jeho pravdivosti. Nicméně na základě těchto pochybností nelze učinit závěr o vině obžalovaného, soud totiž musí dospět k závěru, že ta je prokázána naděšší pochybnost, a tak tomu v tomto případě není. Závěry o vině totiž nelze

zakládat na domněnkách soudu, jakkoli silných, a z důkazů, které má soud k dispozici nelze dospět k jednoznačnému závěru, že obžalovaný věděl, kolik je poškozené let.

10. Podstatou provinění pohlavního zneužití (v tomto případě) je totiž nejen vykonání pohlavního styku s osobou mladší patnácti let, ale i to, že takové jednání je úmyslným. Tedy že pachatel věděl, že jeho sexuální partner ještě nedovršil patnácti let věku. Nezletilí jsou chráněni před předčasným vstupem do pohlavního života nezávisle na své vůli, pro účely trestní odpovědnosti je tak lhostejné, zda pohlavní styk byl dobrovolný, zda poškozená je osobou s poměrně rozsáhlými sexuálními zkušenostmi, nota bene většími než pachatel, není rozhodný ani její morální profil. Zcela stěžejní je pro závěr o vině, je však skutečnost, že mladistvý věděl o tom, že poškozené je méně než patnáct let a v tomto případě soud nemůže k tomuto závěru dospět a proto v duchu zásady *in dubio pro reo* mladistvého obžaloby zprostil.
11. Za stávající situace je totiž pro posouzení otázky viny věrohodnost obou hlavních aktérů. Svědek [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE] sice shodně vypověděli, že se jim poškozená svěřila, že měla s obžalovaným pohlavní styk, avšak z jejich výpovědí je zřejmé, že nebyli přítomni v době a na místě, kde k tomu mělo dojít, dokonce ani nebyli přítomni tomu, kdy se poškozená a obžalovaný měli seznámit. Za této situace tak jediným usvědčujícím důkazem je výpověď poškozené, nicméně poškozená sama má pověst osoby lhavé, promiskuitní a konečně nezřídka lže právě o svém věku. Pro podvodné jednání byla postihována kázeňsky ve škole. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že byla přítomna tomu, že jinému chlapci, s nímž ji seznámila, říkala, že je jí patnáct let. Navíc tato svědkyně uvedla, že poškozená běžně vystupuje jako starší, často v partě vykládá, že je jí patnáct let, jednu dobu dokonce pro opakované lhaní se s ní v partě nebavili. I z listin z provedených přílohách spisů je zřejmé, že i dalším osobám uváděla, že je jí patnáct let – namátkou např. svědek [REDAKCE] a jeho matka [REDAKCE] (vyslechnuti v trestní věci vedené Okresním soudem pod sp. zn. 5 T 100/2020), shodně také svědek [REDAKCE] který uvedl, že jemu vždy tvrdila, že je jí patnáct let, dokonce poukázal na to, že na instagramovém profilu má uveden věk patnáct let.
12. Ze všech výše uvedených skutečností je zřejmé, že jak obecná, tak specifická věrohodnost poškozené je snížena. Přistoupí-li k tomu ještě vystupování poškozené, jak jej měl soud možnost seznat z videa z jejího vyloučení, kde poškozená působí velmi vyspěle, nemá problém hovořit o otázkách svého intimního života (což ostatně potvrzují i svědkyně [REDAKCE]) a také po fyzické stránce ji lze hodnotit spíše jako vyspělou než dětskou, nelze dospět k jinému závěru, než že se obžalovaný mohl domnívat, že poškozené je již patnáct let. Je sice otázkou nakolik se skutečně o její věk zajímal a i v této situaci nakolik by mu poškozená pravdivě odpověděla, nicméně tuto otázku soud není schopen soud zodpovědět, a to ani v budoucnu.
13. Na závěr pak nelze znovu nepoukázat ani na hodnocení poškozené ze školy (č. l. 43 - 46) spolužáci totiž poškozenou hodnotí jako ulhanou a nespolehlivou. Soud nepřehlédl ani to, že prvotním impulsem k řešení jejího chování bylo oznámení školy, neboť poškozená se chlubila svými sexuálními vztahy se staršími chlapci, po škole kolovali její odhalené fotografie, koneckonců i svědkyně [REDAKCE] mluví o tom, že o poškozené se v partě mluvilo jako o dívce „co střídá kluky“, opakovaně ji viděla opilou, kouří a zneužívá i návykové látky (marihuanu). Je tedy zřejmé, že spolu s její tělesnou vyspělostí a aktivnímu přístupu k intimní stránce partnerských vztahů, o kterém hovoří nejen obžalovaný, ale i [REDAKCE] může působit starším dojmem.
14. Ze všech výše uvedených důvodů proto soud v duchu zásady *in dubio pro reo* zprostil mladistvého obžaloby, neboť je-li jediným usvědčujícím důkazem výpověď poškozené, která je navíc prakticky celým jejím okolím hodnocena jako osobnost s tendencí vylhat se z problémů či přizpůsobovat skutečnosti kýženým cílům, nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že obžalovaný věděl, že nezletilá nedovršila patnácti let, resp. že tedy jednal úmyslně a s vědomím o věku poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce. Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 10. prosince 2020

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.01.2021. Připojení doložky provedla Věra Čásková dne 15.01.2021.